

HASŁO

PODWAWELSKIE TYGODNIK BEZPARTYJNY

PRENUMERATA: miesięcznie 1'00 zł.
kwartalnie 3'00 zł. — półrocznie 6'00 zł.
rocznie 12' — zł.

REDACJA I ADMINISTRACJA
Kraków, ul. Stolarska 6, tel. 110-18.
KONTO CZEKOWE P. K. O. NR. 409-580.

CENY OGŁOSZEŃ
1 strona wiersz 75 groszy
Kronika " " 50 "
Nadesłane " " 40 "
Zwykłe " " 20 "

GDY POLAK POZOSTAJE BEZ PRACY, GDY POLAK GŁODNY — LAJDACTWEM JEST POPIERAĆ OBCYCH.

FABRYKA WĘDLIN
JAN BOLISĘGA
BIAŁA - BIELSKO

DOSTARCZA

w każdej ilości znane z dobroci wędliny jak kielbasy;
turystyczna, westfalska, tyrolska, martadela włoska,
szynkowa, **SALAMI ALA WĘGIERSKA** —
— — i szynki gotowane i wędzone. — — —
Ceny
WYJĄTKOWO NISKIE

Wytrwamy na posterunku.

Kraków 8 czerwca 1935.

Obserwacja życia polskiego, jego codziennych przejawów i wyników, nie daje nam naogół zbyt wiele powodów do radości. Nie znaczy to bynajmniej, abyśmy nic pożytecznego nie zrobili; przeciwnie robimy wiele, ale to wszystko jest jeszcze niczem w stosunku do tego, co zrobić musimy.

Kryzys i ogólna depresja udzieliła się narodowi polskiemu w dość silnej mierze. Nasze nastawienie do najaktualniejszych zagadnień nie jest zdecydowane i jasno sprecyzowane. Podchodzimy do sedna tych rzeczy, jak turysta zdobywający ścianę górską; zawsze niepewni, czy gładzi, po których się spinamy nie runą nadół, a my z niemi. Nie mamy w sobie siły, aby się stać bezkompromisowymi kowalami własnego szczęścia i przyszłości. Idziemy zapatrzeni w cel, a zapominamy o tem, że do niego prowadzi droga ciężka, o której przebyciu pomyśleć należy. I stąd zdarza się często, że padamy w chwili, w której o upadku nie było nawet myśli. A padamy dlatego, że mając ideę wielką, nie mamy środków dróg, które do niej prowadzą. Tu leży nasza słabość narodowa, że płomiennym zapalem, wybuchem entuzjazmu — z którymby można stworzyć cudy — budujemy zamki na lodzie... Że nasze nasze najwznioślejsze porywy, ikarowe loty kończą się tragedją, bo podstawy naszych poczynań nie są realne, bo obracamy się zawsze w atmosferze mistycyzmu, fantazji; i dla tego zawsze kończymy przegraną.

Czy stać nas na wielkie czyny? Bezsprzecznie tak; historia jest tego najlepszym dowodem. To jednak jest niedobre, że na czyn zdobywamy się zawsze, gdy nam grozi katastrofa, w jej ostatnim stadium, niekiedy zapóźno...

Tymczasem pozytywna praca, tworzenie i realizowanie idei nie leży tylko w bohaterskim porywie, w heroicznej akcji obrony straconej, czy zagrożonej reduty, ale i w tem, co się nazywa szarą robotą dnia; w tem, co jest codziennym obowiązkiem każdego człowieka, który musi pracować z zakasanymi rękawami, jeśli chce żyć, jeśli chce mądrze żyć. Je-

steśmy robotnikami obowiązku, który się z nami zrośł, jak my z ziemią.

Więc poco się mamy porywać z motyką na słońce, poco rzucać się w wir niepotrzebnych prądów?... Stańmy twardo na naszej ziemi i tu budujmy gmachy własne... Budujmy to, co nam jest potrzebne, konieczne, a nie szukajmy tego, co zbyt-czne.

Przed nami stoją zadania wielkie, trud ciężki — ale czy to zniweczyć ma nasze plany? Nigdy! Będziemy twardo stać na posterunku, jak żołnierze broniący sztandaru. Czy zwycięży nas obca przemoc? Śmiało możemy powiedzieć: jesteśmy za silni na to, by upaść! Zahartowani w walkach o zdobycie pozycji, które nam się należą, nauczyliśmy się znosić ciosy nawet najcięższe.

Nie będziemy biernie przyglądać

się, jak obcy kapitalista gnębi polskiego robotnika; nie będziemy milczeć o podłościach, które „uszcześliwili” nas obcy przybysze, bo Polska to jest wielka rzecz. Naród polski musi zrozumieć, że on jest tu go spodarzem. Nie wolno zapominać, że głód i nędza to wieczni towarzysze polskiego chłopca, robotnika, inteligenta, prawie każdego Polaka; nie znają go w Polsce tylko obcy! Czy Polska poto powstała z grobu, aby stać się rajem dla międzynarodowych pasorzytów? Czy poto płynęły rzeki krwi i rosły stosy trupów, aby w wolnej ojczyźnie, jej własny syn cierpiał ostatnią nędzę, a wróg opływał w dostatkach?

Przyjrzyjmy się Polsce. Blisko trzydzieści milionów Polaków staje się narzędziem najstraszniejszego wyzysku dla czterech milionów azja-

tów. Robotnik na bruku, chłop bez chleba, urzędnik marnie opłacany, młodzież swe najpiękniejsze lata marnuje... Niema miejsca dla Polaków! Polska niema miejsca dla własnych synów. A jednak jest miejsce dla obcych. Zadużo miejsca....

Polacy! Nad własnem nieszczęściem nie wolno nam biadać. Rozpacz pogłębia niedolę.

Zakasajmy rękawy, chwyćmy za łopaty, za rydle i kilofy, aby budować Nową Polskę. Przecież stać nas na Wielki Czyn, chcijmy tylko stworzyć go, a napewno się stanie. Kto nie walczy, ten nigdy nie zwycięży. A nam co pozostało? Zastąpmy naszą obojętność umiłowaniem Wielkiej Polski, pracą dla Niej i dla Narodu.

Jak wytrwaliśmy dotąd, wytrwamy dalej. Przemierzmy naszymi plugami skorupę Polski, dajmy z siebie wszystko, co mamy dla naszych największych idei.

Wartujmy dalej na straży Polski, jako jej wierni żołnierze, stójmy na posterunku, jak ludzie obowiązku i pracy, bo Polska jest nasza i nasza będzie.

Ol.

—o:O:o—

Zydzi na czele sił lotniczych największych państw Europy.

DOWÓDCĄ SIŁ LOTNICZYCH W SOWIETACH ŻYD UNSZLICHT. — ONI NA CZELE LOTNICTWA W ANGLJI I WE FRANCJI. — CZY NIE GROZI NAM NIEBEZPIECZEŃSTWO.

BERLIN („er“) — od niedawnego czasu tu wychodząca gazeta „Der Judenkenner“ ogłasza sensacyjne wyniki badań organizacji sił lotniczych w wielu państwach. Oto wyniki: Najwyższy dowódca lotnictwa w Sowietach, żyd Unschlicht, odbył niedawno lot wywiadowczy z eskadrą sowiecką nad Europą. We Francji i w Pradze urządzono mu owa-cyjne przyjęcie. Naczelnym kierownikiem broni lotniczej w Anglii jest żyd Sir Philipp Jassoon, podsekre-tarz w ministerstwie lotnictwa.

Najwyższym dowódcą lotnictwa we Francji jest żydowski minister i generał Dénain. W r. 1914 był on oficerem kawalerji i podczas wojny został szefem lotnictwa armji orientalnej w Salonikach. Podczas wojny wstąpił on do sekty wolnomularzy i po zakończeniu tejże został przez nich wszelkimi siłami forytowany. Dawniejszy włoski minister lotnictwa, marszałek Italo Balbo, zamianował na adjutanta osobistego żydowskiego majora Ivo Levi. Z tego widzimy, że żydzi wszędzie zabezpieczyli się. Czy jednak to nie grozi nam niebezpieczeństwem?

Znowu zajście antyżydowskie w Monachjum.

PRZYMUSOWE ZAMYKANIE SKLEPÓW ŻYDOWSKICH.

Monachjum (—) W Monachjum znów doszło do zajść antyżydowskich które przybrały dość duże rozmiary. Grupa antysemitów przeszła ulicami miasta zmuszając żydów do zamknięcia sklepów. Opornych żydów do tego zmuszano wymownymi argumen-tami. Wszystkie sklepy żydowskie zostały udekorewane wielkim i rzu-

cającym się w oczy napisem „Jude“.

Podobne samorzutne odruchy ludności oburzonej na żydów notowa-no w wielu miastach.

KUPUJ TYLKO U POLAKA!!!!

PLEMIE ŻYDOWSKIE NIE POSIADA OJCZYZNY; WSZĘDZIE, DOKĄD PRZYCHODZI, STARA SIĘ WYNISZCZYĆ UCZUCIA PATRYOTYZMU, DEMORALIZUJĄC UMYSŁY LUDZKIE. ŻYDZI DĄŻĄ DO UTWORZENIA POWSZECHNEJ REPUBLIKI, ABY ZOSTAĆ PANAMI ŚWIATA. MY WIĘCEJ NIŻ CZEGOKOLWIEK NA ŚWIECIE BOIMY SIĘ ŻYDÓW I DLATEGO NIEFUSZCZAMY ICH DO SIEBIE...

Marszałek Okuma (Japończyk)

Czy Włochy nie mają kwestji żydowskiej?

SZTUKA WŁOSKA W ZUPEŁNOŚCI OPANOWANA PRZEZ ŻYDÓW. — MONOPOL ŻYDOWSKI. — ŻYDZI PLAGJATUJĄ UTWORY SZOPENA. — CZY FASZYZM NIE UZNA KWESTJI ŻYDOWSKIEJ?

(Korespondencja własna).

MEDJOLAN (—„ari“) — Niedawno odbyłem rozmowę z jednym sławnym artystą włoskim, pochodzenia aryjskiego, który mi między innymi oświadczył: Koncerty abonamentowe w większych miastach włoskich zostają przeważnie przez żydów wypełnione. W sezonie koncertowym w Medjolanie w roku 1934/35 grali przeważnie żydowscy artyści. Clou całości tworzył żydowski pianista **Horowitz**. Towarzystwo koncertowe znajdujące się w żydowskich rękach zobowiązuje swoich współwyznawców do wprost fantastycznych pensyj. Aryjscy artyści zostają prawie że zupełnie pominięci. Żydowskie koncerty abonamentowe bywają zawsze szumnie reklamowane. Wskutek niskiej ceny abonamentu, teatr jest zwykle przepełniony. Przez to zdobyło sobie towarzystwo koncertowe placówkę monopolową w sztuce, i na koncerty urządzone przez artystów aryjskich nikt nie przychodzi. Winę ponosi w tym wypadku żydowski inclo przemysłowy, który trzymając się zasady jednolitych cen, przeniósł ją nawet na sztukę, bez względu na to, czy to spowoduje zanik sztuki. Żyd uważa wszystko za towar i zawsze myśli tylko o zarobku. Ważną rolę w życiu sztuki medjolańskiej odgrywa żydowski adwokat **Anspacher**, pochodzący z Frankfurtu n. Menem.

Cała klika żydowska propaguje żydowskiego pianistę **Ernst Blocha**. Bloch urodził się w Genewie. Ku „chwale“ Szwajcarii napisał poemat symfoniczny „**Helvetia**“. Później wywędrował do Stanów Zjednoczonych. Z tego czasu pochodzi inne dzieło, zatytułowane „**Amerika**“. Z tego widzimy, że międzynarodowa żydowska natura niema granic. Bloch przychlebił się swoim współwyznawcom przez skomponowanie hebrajskich utworów muzycznych, psalmów i t.p. To jest prawdopodobnie najważniejszym powodem dlaczego międzynarodowe żydostwo w uznaniu jego zasług dla narodu żydowskiego tak go wychwala.

Cudowne dziecko, Ichudi Menuhim

gra kompozycje skrzypcowe Blocha. „Włosko“-żydowski kompozytor **Castelnuovo - Pedesco** wynalazł łatwy, lecz intratny sposób na zarabianie pieniędzy. Wydał on kompozycje Szopena i podłożył do nich tekst **Petrarki**.

Połączenie utworu muzycznego ułożonego przez innego kompozytora, z tekstem stworzonym przez autora trzeciego, należy chyba do najgorszego gatunku eksploataowania sztuki,

dotychczas widzianym na tem polu. Niestety publiczność muzyczną czy to z ignorancji, czy też z innych powodów, nie poznaje się na tego rodzaju plagjatach.

Ten drobny wycinek ze świata włoskiego, świata muzycznego świadczy, że łamie tamże cały świat muzyczny jest mocno zażydzony, a pomimo to faszyzm twierdzi, że niezna zagadnienia żydowskiego, gdyż we Włoszech znajduje się mało żydów.

Z za kulis działalności masonerii w Szwajcarii.

SKARGA O OBRAZĘ... MASONERJI. — RĘKA W RĘKĘ Z ŻYDAMI. — METODY SĘDZIEGO P. ME-YERA. — PROCES MASONÓW, A PROCES O AUTENTYCZNOŚĆ PRO TOKOLÓW.

Z Bazylei piszą nam: 5 kwietnia odbył się Bazylejski proces przeciw majorowi **Leonhardt**, przywódcy ruchu nacjonal - socjalistyczne w Szwajcarii. **Leonhardt** nazwał wolnomularstwo „zorganizowanym przestępstwem“. Na podstawie tego wniosło 10 członków wielkiej loży „**Alpina**“ w Szwajcarii oskarżenie o obrazę honoru. Warto się bliżej przyglądać w jaki sposób proces ten był przeprowadzony. Jak jednostronnie rozprawą sądową pokierowano, widzimy z następującego zdarzenia: Majorowi **Leonhardtowi** nie dano sposobności, aby swoje twierdzenie, że wolnomularstwo jest zorganizowanym przestępstwem udowodnić. Gdy chciał przemówić o łączności między wolnomularstwem a francuską rewolucją, jakoteż o współudziale masonerii w mordzie w **Sarajewie** i w zamachu w **Marsylii**, prezydent sądu karnego dr. **Walter Meyer** odebrał mu głos, a tak klasycznym dla sędziego udowodnieniem: „Nie musi Pan w wszystko wierzyć, co Pan czyta; udowodnić można tylko to, co żywi świadkowie mówią i co oni widzieli“.

Według tego dziwnego zapatrywania prezydenta sądu karnego w Bazylei nie możnaby udowodnić niejedną rzecz, ani książkami, gazetami, czasopismami, lecz nawet dokumentami i oryginalnymi fotografiami. Jest to dziwne zapatrywanie sędziego, który jest obowiązany doszukać się prawdy całkiem obiektywnie. Gdy major **Leonhardt** jako żywych świadków przestępstw w wolnomularstwie, wymienił między innymi generała **Ludendorfa**, **Grzegorza Schwartz - Bostuniesch** i **Fryderyka Hasselbachera**, przerwał mu sędzia słowami: „Proszę tylko bez żartów“.

Jak można w tym wypadku prawdę udowodnić, gdy oskarżonemu zostaną odebrane wszelkie możliwości do swojej obrony? I jakie zdanie można sobie wyrobić o prawniku, który się trzyma zasady: „Drukowane nie jest ważne jako dowód“.

Ten ciekawy proces rzucił swoisty charakter na niedawno, a nieco później odbyty proces o **Protokoły Medrców Syjonu**.

Masonerja w Szwajcarii, a z nią żydostwo, narazie dobrze się czuje.

ścijska - narodowa prasa, ale pierwsza góruje nad nią wyraźnie. Szare masy pociągają sensacje różnych ekspresów, kurjerów, których namnożyło się ostatnio bez liku. Prasa prawdziwie polska toruje sobie narazie drogę do zwycięstwa, choć często spotyka się jeśli nie z niezrozumieniem społeczeństwa, to z celowymi przeszkodami, których się ostatnio nie szczędzi. Prasa antysemitka jest stale zwalczana. Pisma antyżydowskie częściej przemawiają białymi plamami, niż słowem pisanym; a z drugiej strony żydowskie piśmiadła wprost prześcigają się zupełnie swobodnie w skalowaniu Polski i narodu polskiego. Ten stan musi ulec zmianie. Chłop, czy robotnik, czy inteligent musi porzucić żydowskie i polsko - żydowskie pisma, a wziąć do ręki prawdziwą gazetę polską, antysemitką, która walczy z żydowskim wyzyskiem, kapitałem i zbrodnią.

Oto przerażająca statystyka prasy w Polsce:

5 milionów żydów w Polsce wydaje 129 pism żargonowych, a conajmniej dwa razy tyle pism w języku polskim!

— W Polsce — „pisze „**Tęcza**“ — znajduje się bodaj największe centrum wydawnicze prasy żydowskiej — żargonowej na całym świecie.

W Polsce wychodzi ni mniej ni więcej tylko 129 pism żydowskich. Mowa tu tylko o pismach żargonowych lub nielicznych (3), wydawanych w języku polskim, czy niemieckim dla żydów. Dodajmy dla ilustracji, że **Palestyna** posiada zaledwie 30 czasopism żydowskich, podczas gdy sama **Warszawa**, stolica **Polski**, wydaje ich aż 46!

Codziennie rozchodzi się w Polsce około 500.00 egzemplarzy dzienników żargonowych.

48 tygodników żargonowych bije tygodniowo 200.000 egzemplarzy.

Istnieje w Polsce miasteczka, liczące przeszło 15.000 mieszkańców, jak **Międzyrzecz** koło **Żukowa**, które nie posiadają pisma w języku polskim, ale zato po 2 tygodniki, pisane żargonem. Podobnie ma się sprawa w **Mławie**, gdzie prócz urzędowej gazety **Wydziału Powiatowego** posiadamy „tylko“ 2 gazety żargonowe, zato żadnej w języku polskim.

A więc ten potężny aparat żydowskiej propagandy działa (jak zawsze) na niekorzyść **Polski** i **Polaków**.

A Ty **Polaku** pomyśl, czy dobrze robisz prenumerując gazetę, którą żydzi dla Ciebie wydają w języku polskim? Pomyśl, czy nie pogłębiasz tej nędzy, której nie możemy zwyciężyć?

Czy czyn Twój jest patryjotyczny? Czy oddając Polskę, jej przyszłość i Twoje dzieci pod władzę żydów nie popełniasz grzechu wobec następnych pokoleń? Czy wina za tragedję przyszłości nie spadnie na Ciebie?

Pomyśl o tem i czempredzej przestań abonować niepolskie nie tylko z nazwy, ale i z ducha wydawnictwa, a zaprenumeruj gazetę czysto polską!

Jeśli Ty i każdy inny nie rozpoczniesz walki, nie zrzucimy okowów, które nam nałożyła na ręce prasa żydowska. A więc do pracy.

Ratujmy polskość — ratujmy Polskę!

129 pism żargonowych w Polsce !!!

POLSKA MA 129 PISM ŻYDOWSKICH, PALESTYNA... 30! — PRZERAŻAJĄCY STAN POLSKIEJ KATOLICKIEJ PRASY. — MIASTA, W KTÓRYCH WYCHODZĄ TYLKO ŻYDOWSKIE PISMA. — PÓŁ MILJONA ŻYDOWSKICH PISM IDZIE DZIENNIE. — O RATUNEK POLSKOŚCI!

O zażydzeniu prasy pisaliśmy niejednokrotnie. Sprawa ta jest jedną z największych bolączek polskiego życia i wymaga gruntownej sanacji.

Istnieje w Polsce cały szereg pism wydawanych w języku polskim, które z polskością nie mają nic, wspólnego. Są to zamaskowane placówki żydowskie, na których czele stoją niejednokrotnie Polacy, a które w rzeczywistości są kuźnią światopoglądu żydowskiego. Ten gatunek ukrytej, zamaskowanej prasy „polskiej“ jest bardziej dla polskośći niebezpieczny, niż jawna prasa żydowska o zdecydowanym obliczu. Ale niestety trzeba stwierdzić, że prasa polska jest więcej żydowską, niż polską, a że tak jest jesteśmy sami winni, bo popieramy wydawnictwa, tygodniki i t. d. Prasa żydowska panuje prawie że niepodzielnie na życiu **Polski**.

Ona informuje Polaków o wydarzeniach aktualnych, ona narzuca im swe poglądy (zabarwione żydowsko-

ścią), ona jest motorem wszelkiej propagandy.

Istnieje w prawdzie szczerze chrze-

Skandale 1934 r.

AFERA STAWISKIEGO, ALEKSANDRA I LEVY'EGO. — ŻYDZI I MASONI „BOHATERAMI“ SKANDALÓW. — SKANDAL CITRSENA. — FRANCJA OŚRODKIEM AFER MIĘDZYNARODOWYCH. — DLACZEGO NARÓD MILCZY?

(Korespondencja własna).

PARYŻ („A“) — W jednym z ostatnich numerów antysemitkiej „**Libres Paroles**“, organie znanego bo-

jownika narodowego **Henry Costona**, ukazało się zestawienie skandali, jakich terenem była **Francja** w 1934

roku.

Na pierwszym miejscu znajduje się afera **Stawisky'ego**. W niej brali

PIJECIE ZNAKOMITE PIWO OKOCIMSKIE

MARCOWE, EKSPORTOWE, PORTER SWIETOJANSKIE

udział: żyd i wolnomularz S t a w i s k y, następnie żyd Hayotte i żyd Cohen, dalej wolnomularze: A. Dalimier (członek loży „Les Philanthropes Réunies”), J. Durand (łoża „Sincérité Pariaite”), C. Chautemps (łoża „La République”), L. Proust (łoża „Les Demophiles”), R. Renoult (łoża „L' Avant-Garde Maçonnique”), A. Hesse (łoża „Unité Maçonnique”), Guibout - Ribaud (łoża „Minerve”), G. Bonnaure (łoża „Le Reveil Ancien”), P. Darius (łoża „Ernest - Renan”), Hudelo (łoża „Cosmos”) i dwudziestu innych wolno-

mularzy. Następnie afera Aleksandra, w której główną rolę odgrywa żyd i wolnomularz Aleksander, dyrekto „Banque des Fonctionnaires”.

Po niej jest afera Lévy, w której ośrodku stał żyd i wolnomularz Gaston Lévy, dyrektor „Banque des Cooperatives”.

Na czwartym miejscu stoi skandal Goldenberg - Lévy. Oskarżenia byli oprócz żyda Goldenberga żydzi Józef Lévy i Menés - Lévy.

Jako piąty następuje wreszcie skandal Citröen, który doprowadził do konfliktu żydowskiego króla au-

tomobilowego i wolnomularza A. Citröen z paragrafami ustawy.

Przez te oszukańcze machinacje żydowsko - wolnomularskie poniósł naród francuski szkodę na wiele, wiele milionów, tak samo jak ongiś naród niemiecki przez oszustów Sklarz, Barnat, Kutisker. — Dlaczego więc nie broni się naród francuski przed temi żydowskimi pasorczytami? Dlaczego znosi nadal podminującą robotę wolnomularzy w własnych terytorjach?

—o:O:o—

podobań. Inny żyd zapytał znów: „Jak się ma sprawa z radjem”? na co pierwszy odpowiedział: „Niech pan nie myśli, żeśmy o tem zapomnieli. Wprawdzie będzie to kosztowało dużo pieniędzy, ale rzecz ta jest rentowną; zdobędziemy kontrolę nad radjem w przeciągu 4 lat”.

Autor tego artykułu dodaje jeszcze: „Jak dalece słowa te sprawdziły się, może każdy osądzić, słuchając żydowskiej propagandy w tych tak zwanych „mowach wolnościowych”.

Ciekawe byłoby się dowiedzieć, ile żydów jest zatrudnionych w angielskim radju?

Charakterystyczne dla stosunków w Anglii jest to, że opowiada się w kołach politycznych żurnalistów w Londynie, że artykuł ogłoszony niedawno przez prezydenta ministrów Ramsay Mac Donalda w „News Letter” przeciw Niemcom, został napisany przez jego sekretarkę, żydówkę Rózię Rosenberga.

Pocieszającym jest fakt, że pośród aryjskiej ludności angielskiej ukazał się ruch obronny przeciw przewadze żydowskiego wpływu. Niedawno starał się Lord Melchett, syn znanego żyda Sir Alfred Monda, późniejszego lorda Melchetta, o przyjęcie do „Atheneum - Club”, który jest jednym z pierwszych w Anglii. Pomimo tego, że podanie o przyjęcie było poparte przez kilka dystyngowanych osobistości brytyjskiego imperjum (między innymi przez biskupa z Canterbury) zostało odrzucone, ze względu na jego żydowskie pochodzenie.

Jest to pocieszającą oznaką czasu. Pomimo tego, że ojczyzna stoi pod silnym wpływem kontroli żydowskiej i wskutek tego występuje przeciw wszelkim odruchom narodowym, a ryjska część naszej ludności ma zupełnie inne zapatrywania, jak oficjalne głoszone przez żydowską prasę. Naród nasz rozpoznaje coraz bardziej żydowskie niebezpieczeństwo w całym ogromie.

—o:O:o—

Wielka Brytania pod obcem jarzmem.

ZAŻYDZENIE ARYSTOKRACJI ANGIELSKIEJ. — POKŁOSIE UROCZYSTOŚCI KU CZCI KRÓLA JERZEGO V. — ŻYDZI PIASTUJĄ NAJWYŻSZE STANOWISKA W ANGLJI. — PLANY ŻYDOWSKIE OPANOWANIA RADJA. — KTO NAPISAŁ ARTYKUŁ MAC DONALDA? NARÓD ANGIELSKI BUDZI SIĘ!

(Korespondencja własna).

LONDYN („Mac L—“) — Jest powszechnie wiadomo, że władza żydów i wolnomularzy specjalnie w Anglii jest bardzo wielka. W tem nie odgrywa żadnej roli udział liczbowy żydów wśród ludności angielskiej, który podano w liczbie 300.000 i liczby wolnomularzy, która wynosi, oprócz Irlandji 350.000 a z Irlandją 470.000. Rozstrzygającym jest jedynie wpływ, który żydostwo wywiera na życie polityczne, gospodarcze i towarzyskie tego kraju.

Gdy naprzykład wydano 20 października 1933 r. w Savoy-Hotel w Londynie śniadanie, ażeby zdobyć 25.000 funtów szterlingów dla uchodźców żydowskich z Niemiec, zjawili się oprócz pań z arystokracji jeszcze następujące „Ladies”: Melchett (recte Mond) Reading (recte Isaacs) Mount Temple, Sassoon, Spielmann, Mond, Levy, Samuel, Seligmann, May, Cohen, Franklin, Pigott-Brown, Waley, Cohen, Prince i Salmon.

Widać z tego, kogo uważa się w Anglii za arystokratów.

Triumfujący artykuł pisze w Londynie gazeta żydowska „Jewish World” spowodu zamażpójścia żydówki Mrs. Claude Marks (z domu Karolina Hoffnung, córka niedawno zmarłego a znanego kupca australijskiego Abrahama Hoffnung) za mąż kiza of Winchester: „Przez małżeństwo z markizem of Winchester, pierwszym Markizem w Anglii, przyczyniła się Mrs. Claude Marks, do zażydzenia angielskich parów”. Oto chodzi właśnie żydom. Szlachta aryjska traci przez związki małżeńskie rasę i w ten sposób poddaje się żydom. Jak daleko doszli żydzi w życiu towarzyskim w Anglii wskazuje fakt, że Lord i Lady Reading (recte Isaacs) zostali przyjęci przez króla i królowę na zamku w Sandringham.

Ci sami byli obecni na przyjęciu, które książę Walji wydał w pałacu w St. James. Lord Reading otrzymał w niedługim czasie potem tytuł „Lord Warden of the Cirque Ports”. Tę prastarą godność, która oznacza bardzo wysokie stanowisko, zajmował obecny król, będąc jeszcze księciem Walji.

Królowa Marja angielska zaszczyliła swoją obecnością przedstawienie teatralne, na którym żydowską aktorka Elżbieta Bergner odegrała główną rolę. Po przedstawieniu przyjęła ją królowa na specjalnej audjencji. Ze swojemi aryjskimi arystokratami nie obchodzi się tak wspaniałości.

Książę Walji odwiedził samolotem barona Lianel de Rothschild w Ex-

burg House i dał się ze żydem i jego małżonką fotografować.

Znaczki jubileuszowe, które spowodu 25-lecia rządów króla Jerzego V zostały wypuszczone w obieg, wykonał Mr. Barnett Freedman, który prawdopodobnie jest żydem.

Co się tyczy wpływów żydowskich na życie gospodarcze Anglii wystarczy że wymienię kilka nazwisk z listy, która przedemną leży. Żydzi ci zajmują u nas wpływowe stanowiska: Sir Feliks Schuster, prezydent „British Bankers Association” i „Comucil of British Empire League”, Fredery Levisohn, jeden z głównych manażerów w „Irak Petroleum Company”, Sir George Ernest Schuster, sekretarz skarbu rządu sudańskiego 1922/27; I asystent międzynarodowej organizacji kredytowej w Lidze Narodów; Right Ho-

nourable Sir Bernhard Sammelson, przewodniczący zjednoczonych izb handlowych kraju brytyjskiego i t.d.

Lista ta w całości wykazuje z przeżającą wyrazistością ogromny wpływ żydostwa w naszym kraju.

Lecz idźmy dalej! Jak wygląda prasa i radjo? Wychodząca w Londynie „Blackshurth”, organ „British Union of Fascists”, której przewodnicą jest znany Sir Oswald Mosley ogłasza artykuł niejakiego Mr. Watson, który będąc obecnym na żydowskiej uroczystości weselnej w Manchesterze opisuje następujące zdarzenie: Kilku żydowskich uczestników odbyło między sobą naradę, w której jeden bardzo bogaty żyd oświadczył, że całe życie filmowe spoczywa w rękach żydowskich i wskutek tego, są oni w stanie kierować pomysłami narodu według własnych u-

Nowy wysłannik żydowski przyjeżdża do Polski.

PRYJAZD PRZYWÓDCY SYJONISTÓW WEIZMANA Z LONDYNU. — OSTRZEGAMY PONOWNIE. — „POLAK” CZY „ANGLIK”, CZY... ŻYD?

Warszawa (r. f.) — Otrzymaliśmy wiadomość, że wódz syjonistów dr. Weizman z Londynu, ma przyjechać w tym miesiącu do Polski, aby zapoznać się z sytuacją żydów w Polsce.

Wizyty coraz to nowych wysłanników Izraela w Polsce są w ostatnich czasach zjawiskiem stałym. Niema roku, aby w ciągu niego nie zawitało przynajmniej dwu takich panów, którzy zasiadają w tajnym rządzie żydowskim. A przyjeżdżają tu, aby badać, co się dzieje z żydami w Polsce. Zaraz potem w Londynie N. Jorku, Paryżu czyta się olbrzymie artykuły o prześladowaniach żydów w Polsce, o strasznej nędzy żydowskiej i t. d.

Dla oka rozpoczyna się zebranie dla „biednych” żydów w Polsce, a w rzeczywistości po „zbadaniu sytuacji” szkaluje się państwo i naród polski, wyrabia się mu jaknajgorszą opinję w świecie za pomocą żydowskiej prasy, odczytów czy radja.

Jakiś pan Lasky, Morgoshes, czy Weizman z zagranicy, albo inny Schorr z Polski wygłasza potem gdzieś w Londynie mowę, która zawiera superlatywy pod adresem rządu polskiego, ale kryje w sobie antypolską tendencję, oskarżenie, słowem staje się bronią przeciw Polsce, którą atakuje „argumentami”

wyobraźni, chorobliwej wyobraźni żydowskiej.

Poco znów w czerwcu przyjedzie do Polski p. Weizman?

Ostrzegamy przed nowym wysłannikiem żydowskim, jak ostrzegaliśmy przed innymi. To nic, że p. Weizman znalazł nawet swój rodowód w Pińsku; dla nas jest obcy, jak obcy jest każdy żyd, wrogo do polskości nastawiony. I dlatego domagamy się niewpuszczenia go do Polski w charakterze wysłannika narodu, czy organizacji żydowskiej, gdyż żydzi jako naród bepaństwowi nie mają prawa wysyłać swych oficjalnych delegatów do innych państw. Poza tem mamy doświadczenie ze skutków podobnych wizyt innych semitów, którzy niejednokrotnie zaszkodziли Polsce na terenie międzynarodowym, właśnie po takich „bada-

niach”, jakie zamierza przeprowadzić p. Weizman.

Zapytujemy pozatem dlaczego prasa żydowska tak nagle przypomniała sobie o miejscu urodzenia p. Weizmana i dlaczego chce z niego zrobić Polaka?

To, że p. Weizman urodził się w Pińsku, (pod zaborem rosyjskim), że z Polską nic go nie łączy i nie łączyło, nie jest jeszcze żadnym powodem do tego. Tak samo prasa żydowska w Anglii nazywa go i to „wielkim Anglikiem”.

Jedno jest pewne: Weizman jest żydem i nigdy „Polakiem” ani Anglikiem” nie był.

I właśnie dlatego nie powinien w tym charakterze, jak zamierza — odwiedzić Polski.

OSTRZEGAMY! Aby znów nie stało się to, co jest do przewidzenia łatwe.

ZARYTE - RABKA

Pokoje z kuchniami lub pokoje pojedyncze na całe lato do wynajęcia Wiadomość Zaryte willa „Gronusiówka”.

KIEDY ŻYD PANUJE JEST ZAWSZE OKRUTNY. JAKO WIELKORZĄDCA — JEST DESPOTĄ, JAKO KAPŁAN — TYRANEM. KAZANIE ŻYDA JEST PRZEPŁELNIONE PRZEKLEŃSTWAMI. JAKO WOJOWNIK JEST PODŁY I BEZ LITOŚCI... Fontaine.

Kto atakuje Kościół i duchowieństwo katolickie spowodu zgonu Marszałka Piłsudskiego.

PRASA ŻYDOWSKA PRZECIW DUCHOWIEŃSTWU KAT. — CZY ŻYDZI BĘDĄ DECYDOWAĆ O USUWANIU BISKUPÓW?

Jak wiadomo duchowieństwo katolickie głęboko odczuło zgon śp. Marszałka Józefa Piłsudskiego i wzięło liczny udział w uroczystościach pogrzebowych. Zarówno w stolicy jak i w Krakowie w orszaku żałobnym uczestniczyło kilkuset księży i zakonników samorzutnie, bez jakiegokolwiek nakazu. Liczbę duchowieństwa, kroczącego w kondukcie żałobnym w Krakowie, obliczano na 1500 osób. Księża Biskupi we wszystkich diecezjach wydali polecenia odprawienia Mszy św. na intencję Marszałka. W dniu pogrzebu były dzwony we wszystkich świątyniach katolickich kraju.

Rząd polski złożył na ręce JEm. ks. Kardynała Kakowskiego i JE. ks. Metropolity Sapiehy podziękowanie za to głębokie współczucie i udział, jaki Kościół wziął w oddaniu ostatniej posługi Marszałkowi.

A tymczasem niema dnia, aby piśmka brukowe, rzekomo prorządowe, nie zamieszczały napaści na członków hierarchii katolickiej, podając nieścisłe lub wręcz niezgodne z prawdą fakty w związku ze zgonem śp. Marszałka. Prasa ta podaje wszystkich 5 wypadków zatargu z duchowieństwem na tle żałoby. Nie mieliśmy jeszcze możliwości zbadać ze względu na odległość prawdziwości każdego z tych zarzutów i ustalić, ile również winy spada na inne czynniki, przyznać jednak trzeba, że 5 10.000 księży stanowi tak znikomy ułamek procentowy, że tylko zła wola może tu wywołać rekryminacje.

Rzecz charakterystyczna, że pierwsze skrzypce w rzucaniu insynuacji i napaści, zwłaszcza na Księży Biskupów, prowadzi łódzka gazeta p.n. „Głos Poranny”, wydawana przez żydów. Czyż naprawdę żydzi nie mają innych zmartwień?

Jedno z brukowych pism warszawskich uważające się za powołane do monitowania i pouczenia duchowieństwa katolickiego, w numerze wydanym w dniu pogrzebu, pierwsze stronicie poświęciło pamięci Wodza Narodu, a na ostatniej przy jaskrawym tytule erotycznej powieści umieściło pornograficzne rysunki. Jak nazwać tego rodzaju postępowanie? Nietakt i nieprzyswoitość, to zbyt słabe określenia.

Do jakich rozmiarów wynaturzenia dochodzą pewne objawy żałoby, najlepiej świadczy feljeton p. Zygmunta Nowakowskiego, p.t. „Liberja boleści”, w prorządowym „Il. Kurjerze Codziennym” (27 maja). P. Nowakowski pisze m. in., że „w ciągu tygodnia powszechny żal spospolitował się, że pominął sens istotny, lokując uczucie w drobniaczkach — krótko mówiąc — przybrał formę niepożądaną, formę hysterji, graniczącej gdzieś z azjatyckim barbarzyństwem. Nośmy żałobę, jak ją noszą ludzie ludzie kulturalni, tacy, którzy potrafią opanować reakcje uczuciowe. Płaczymy, gdy nas nikt nie widzi, płaczymy w milczeniu, które jest dostojne. I nie paplajmy ciągle!...”

Na tle tej psychozy wymownego znaczenia nabierała ostatnie wydarzenia w Łomży, gdzie wyzyskano jako pretekst do porachunków politycznych. Korespondent łomżyński KAP podaje:

„Dnia 22 b.m. odbyło się tu zebranie, w którym wzięli udział znani ze swego radykalizmu politycy łomżyńscy oraz protestanci i żydzi, co spowodowało powstanie tego niezwyklego trójjprzymierza? Chodziło o stosunek do osoby JE. Ks. Biskupa Łukomskiego. Ks. Biskup odprawił sam prywatne i uroczyste nabożeństwo żałobne za duszę śp. Marszałka Piłsudskiego, nakazał nabożeństwa za

spokój duszy Marszałka we wszystkich parafjach diecezji i polecił dzwonić w dniu pogrzebu i w czasie

składania zwłok na Wawelu — wszystko to jednak nie zadowoliło pewnych osobistości, to też zwołały one

CZAS.

... Szedł za nim spostrzegłam, że idzie, iść będzie, gdy oczy moje nie będą już oglądały śladów stóp jego. Imię jego: Niestrudzony. Bóg zatrzymał się w dniu siódmym, lecz on i w tym dniu szedł także. Jedyna pokusa, przy której zwalnia kroku jest — boleść.

... Gdy z nim idę, oszukuje mnie i porzuca u nogi mojej; gdy mu się opieram, porywa mnie i unosi z sobą; gdy go wyprzedzam, walczy ze mną i zwycięża mnie.

... Biada mi, jeśli mówi do mnie, a nie słyszę go. Ale stokroć mi biada jeśli milczy i nie przemawia do mnie.

... Oczy jego, w wieczność utkwione, nie patrzą na nic i na nikogo; przecież przed spojrzeniem tych oczu drży kwiat i serce człowieka.

Marja Konopnicka.

KRONIKA

CZERWIEC.

- 9 Niedziela: Zesłanie Ducha Św.
- 10 Poniedz.: Poniedz. Świąt.
- 11 Wtorek: Barnaby
- 12 Środa: Such. Leona
- 12 Czwartek: Antoniego
- 14 Piątek: Such. Bazylego W.
- 15 Sobota: Such. Jolanty

Czy wiecie,...

... że szybkość człowieka w wodzie wynosi na sekundę 1'74 m, w biegu 9'7 m, na koniu 16'66 m, na nartach 37'87 m, na motorze 68,35 m, w aucie 121'8 m, i na hydroplanie wprost fantastycznie, bo 197 metrów na sekundę?

... że zbiegli oficerowie greccy po stłumieniu rewolucji, wstąpili jako ochotnicy do armji abisyńskiej?

... że Ford podwyższył zarobki robotnikom? Że najniższa płaca wynosi 6 dolarów dziennie? (Przeszło 30 zł!).

... że sądy niemieckie skazały dwie zakonnice na karę więzienia po 5 lat za bezprawny wywóz waluty niemieckiej zagranicę?

... że uroczystościach weselnych duńskiego następcy tronu wzięło udział kilku królów, 60 książąt i 800 zaproszonych gości?

—OIOIO—

Koniec N. R. A. Roosevelta?

Sąd Najwyższy Stanów Zjednoczonych orzekł, iż działalność t.zw. „Niry” (National Recovery Administration) jest sprzeczna z konstytucją.

Wskutek tego gospodarczy plan Roosevelta został poważnie naruszony i bardzo możliwe, że ulegnie likwidacji. Prezes N.R.A. Reichberg po konferencji z prezydentem Rooseveltem oświadczył miał, że działalność Niry zostaje wstrzymana.

Z tego obrotu sprawy zadowolone są niektóre sfery amerykańskie, wątpić jednak należy czy Roosevelt nie odwoła się do Kongresu, (w którym poparcie myśli uzyskać względnie do narodu.

—OIOIO—

PRZEZ PRASĘ ŻYDOWSKĄ.

Zupełnie jasno!

Obronca żydów w procesie o „Protokoły Mędrców Syjonu” Loosli, wydał manifest „do świata”, w którym przestrzega opinję publiczną przed niebezpieczeństwem narodowego socjalizmu:

— Stoimy na skraju przepaści, która pochłoniąć może przyszłość najszlachetniejszych porywów ludzkości. Najwyższe wartości społeczności ludzkiej są w niebezpieczeństwie. Ratujmy póki jeszcze czas. Nie dopuśćcie do tego, aby prawda i dobra wola, pię-

kno i sprawiedliwość uległy znieszczeniu. —

Nie jest ratowaniem „sprawiedliwości, dobra i piękna” ten krzyk zagrożonego żydostwa, to obawa wzrostu antysemityzmu, przed którym już teraz drży międzynarodowe żydostwo. A więc zupełnie jasno woła p. Loosli.

Taktykę, którą zastosował w procesie o autentyczność Protokołów chce i teraz zastosować. Czy mu się uda?

—OIOIO—

Zwalczają prasę antysemicką.

PRAWA OCHRONNE DLA ŻYDÓW. — DLACZEGO NIEMA PRAW OCHRONNYCH DLA ARYJCZYKÓW. — ZAKAZANE PISMA ANTYSEMICKIE W SZWAJCARJI.

Pewna liczba krajów, jak np. Holandia, Kanada i pewna część stanów w Ameryce, które po największej części przez aryjczyków są zaludnione, zajmują się całkiem poważnie wydawaniem ustaw o ochronie żydów. Można by sądzić, że tym krajom powinno w pierwszym rzędzie na tem zależeć, ażeby ochronić swoją rasę przed wzmagającą się zarazą żydowską, a nie przeciwnie wydać ustawy ochronne dla agresywnej żydowskiej mniejszości. Gdzie jest ochrona aryjczyków przeciw nieszczęsnemu żydowskiemu wpływowi na prasę, w której kłamstwa podjudzanie przeciw aryjskiemu duchowi są na porządku dziennym?

W dodatku czuł się z obowiązany radca państwowy w Genewie wydać specjalną ustawę ochronną żydostwa w Szwajcarji. Wskutek tej ustawy została oprócz gazety antyżydowskiej „Réaction” także gazeta „L'Homme De Droite” zakazana, która ostatnio wydana przez znanego antysemitę H. L. Servetta, który miał odwagę walczyć sam przeciwko żydom w mieście Ligi Narodów. Ten odważny bojownik dla sprawy aryjskiej zamierza jeszcze podjąć walkę.

I w Szwajcarji może skończy się wpływy żydowskie, a nastanie okres sprawiedliwości.

—OIOIO—

AKTUALJA.

UWAGA NA CZASIE.

Uroczystości pogrzebowe Marszałka Piłsudskiego minęły... Pozostała jednak pamięć, która przejawia się w najrozmaitszej formie składania hołdu Zmarłemu.

Dzienniki donoszą, że to i tamto miasto buduje pomnik Marszałkowi, to zawiązuje komitety budowy. Do chwili jest tych komitetów kilkadziesiąt.

Czy tego rodzaju wyraz uczuć jest w obecnych czasach najlepszy — daje odpowiedź Dr. Zygmunt Nowakowski legionista na łamach I.K.C. Czytamy:

— Niestety, żal nie zastęgił w pierwotnej, szlachetnej formie. Stał się gadatliwy, labidzący. Rozmienił się na drobne. Roztrwonil złoto sobotniego milczenia na brzęczące miedziaki. Zaczęła się gorsząca licytacja na temat: „Kto bardziej desperuje”. To jakby konkurs płaczków. A tu przecież tak trzeba dbać o miarę!”

Ale nie wolno desperować w permanencji, bo z tych lamentów tworzy się jakby okrzyk „Finis Poloniae”. Okrzyk, bardzo, bardzo nie na miejscu i nie na czasie. Zwłaszcza w chwili, gdy zgon naprzekór wszystkiemu podniósł nasz prestige mocarstwowy, rzucił na szalę wielkie imię i całemu światu nakazał przez moment zamilknąć w wyrazie hołdu i szacunku. Bo też tak było napraw-

dę: świat zastygł, zadumał się głęboko nad tą śmiercią. A może i nad tem, że Polska to jest wielka rzecz.

Tę chwilę należy raczej wyzyskać, zamiast deprecjonować ją w ustawicznym labidzeniu. —

O pomnikach pisze Nowakowski: — Największa katastrofa grozi od strony pomników (o filmach już wogóle nie chcę mówić), których liczba zapewne przekroczy tysiące. I kto wie, może będą jeszcze brzydsze, niż pomniki Żwirki i Wigury, jakimi zasiano cały kraj. Na tej sprawie powinno państwo położyć swoją ciężką rękę, inaczej bowiem zamiast jednego wielkiego, a żywego pomnika, któremu na imię Polska mocna, potężna, zdolna do życia i niezachwiana — zamiast tego jedyne go pomnika powstanie serjowy wyrób kamieniarskich, banalnych figurek. Już je widzę proroczym okiem...

Z tą sprawą łączy się pośrednio także i kwestja nazw ulic. Nic łatwiejszego, jak wywiesić szyld z wielkim imieniem i tym szyldem zasłonić całe zaniedbanie i niechlujstwo naszych miast czy miasteczek. Byłoby wskazane najpierw doprowadzić daną ulicę do jakiegoś takiego ładu, naprawić bruk, zasadzić trochę drzewek, otynkować domy, a dopiero potem dać tabliczkę. Stałe utrzymywanie tej ulicy w porządku

**„Żydzi to kłamcy i pijawki krwiożercze.
Żaden naród chętszy i mściwszy nie żył**

**dotąd pod słońcem, niż ten, który uważa
siebie za naród wyrany”.** **M. LUTER**

niem. Tymczasem żydzi słuchali odczytu. Spokój i bezpieczeństwo zapewnił im policjant Polak. Odczyt dobiegł końca. Żydzi z krzykiem i hałasem żegnają prelegenta, setki mundurów zalewają ulicę, tamują ruch, zakłócają spokój publiczny... Policjant ten sam, który sterczał całe godziny, ażeby żydom przypadkiem nie stała się krzywda, podchodzi i grzecznie zwraca uwagę. To oburza rozwielenione żydostwo. Padają epitety pod adresem polskiej władzy. W pewnej chwili żydzi podnoszą swe brudne łapy na przedstawiciela Państwa. I wówczas stała się rzecz nieprzewidziana. Garstka Polaków, cywilów, przypatrująca się tej ohydzie rzuca się w obronę polskiego munduru. Butne i aroganckie żydostwo w angielskich mundurach otrzymało skromną naukę...

Ale myli się ten, kto myśli, że żydzi uznali swoją winę i na przyszłość będą zachowywali się przyzwoicie. Dowiadujemy się, że żydzi wnieśli skargi, że zagrozili Ligą Narodów, za rzekome szykany... Jest to więc nowa, bezczelna prowokacja żydów.

pacz. Tymczasem u nas antysemityzm, dotąd tak zdrowo i konsekwentnie realizowany, zanika. Trzeba go odrodzić. Front walki gospo-

darczej zalewem żydowskim wymaga wzmocnienia. **B. K.**
(Dziennik Bydgoski).

Bydgoszcz zażydza się coraz bardziej.

To nie są alarmy bezprzedmiotowe, że Bydgoszcz — jedno z najbar dziej polskich miast, które w przedziwny sposób zdołało zrzuć z siebie szatę niemiecką, dziś jest poważnie zagrożona przez zalew żydowski.

Żydzi pchają się do Bydgoszczy już od lat kilkunastu, ale w ostatnich dopiero czasach plaga ta przybrała charakter wręcz katastrofalny. Z całej Polski — z Warszawy, Łodzi, Włocławka, Małopolski i Kresów Wschodnich spływa do naszego miasta ta fala, która mu wkrótce zdoła może odebrać jego dotychczasowe w stu procentach zachodnio europejskie piętno.

Doniedawna jeszcze żydzi skupiali się na „starem mieście”. Nie odchodzili zbyt daleko od synagogi. Ulicę Długą i przyległości uważaliśmy co prawda za stracone, ale przynajmniej reszta miasta broniła się przed tym specyficznym zapachem wschodu.

A dzisiaj żydostwo jest już wszędzie. Nie mówiąc już o ulicy Dworcowej, ulica Gdańska nawet znalazła na sobie żydowskie wrzody. I w nowej dzielnicy willowej — ulice Ks. Markwarta, 20 stycznia — stały się rezydencją żydowskich rodzin.

Bydgoszcz się zażydza. Wykazuje to dobitnie statystyka, a pozatem widać to na każdym kroku. Bo żydostwo ma tupet i... pieniądze. Byd-

goskie lokale aż do obrzydliwości pełne są zawsze tej orjentalnej okupacji.

Jest źle. Bydgoszcz traci swój charakter, z którego dotąd była dumna. A dlaczego? Co się złożyło na tę fatalną sytuację?

Jeden jest powód zasadniczy: społeczeństwo tutejsze straciło swoją odporność. Ludzie przestali się wstydzć kupować u żydów, właściciele nieruchomości bez żenady i bez poczucia odpowiedzialności wynajmują mieszkania i sklepy semickim przybłodom z szerokiego świata. I dlatego może się wkrótce zdarzyć, że Bydgoszcz będzie musiała rumienić się, kiedy na jej ulicach pojawią się chałciarze z Nalewek.

Do tego jednak dopuścić nie można. Społeczeństwo musi czuć. Nie antysemityzm, wyrażający się w biciu szyb i obrzynieciu bród żydowskich, ale wytworzenie przepaści ekonomicznej i społecznej, a także towarzyskiej, między tem, co polskie, a tem, co żydowskie — jest pierwszym obowiązkiem każdego.

A ponieważ obecnie jest coraz gorzej, musimy alarmować. I musimy czuć, bo inaczej nasza Bydgoszcz gotowa jest się upodobnić do tych wszystkich Będzinów i Drohobyczów, duszących się w żydowskim uścisku. Teraz tam, w b. Kongresówce i Małopolsce rodzi się antysemityzm, którego ojcem jest mus a matką roz-

ISKRY z ZAGŁĘBIA.

Żydzi szeszują. Obok fałszu i perfidji w sprawach zagranicznych, żydzi tylko czekają okazji, ażeby Polacy jeden z drugim za łby się wzięli. Czekają tylko na właściwą do szczucia chwilę. Narazie jeszcze nie śmia... Odnosimy jednak wrażenie, że tym razem żydowska kiepele spotka się ze srogim zawodem. Bronią się wprawdzie jeszcze okopy żydowskich posługaczów w rodzaju pepesu, ale nikt już ich nie słucha. Wszędzie indziej odzywa się polski rozsadek, długo i podstępnie przez fałszywy naród żydowski zamraczamy.

Żabotyński w Sosnowcu. Dziesiątki tysięcy żydostwa zebrało się ubiegłej niedzieli dla usłyszenia i oddania hołdu Żabotyńskiemu, twórcy i propagatorowi siły zbrojnej żydowskiej. Żabotyński głosi, że żydzi powinni stworzyć dla osiągnięcia swoich celów siłę fizyczną. Pomimo pozornej, przeznaczonej dla tych „głupich gojów” krytyki, Żabotyński coraz bardziej za sobą pociąga masy żydowskie. Przemiana skupień semickich w naród żydowski już się odbyła, a na naszych oczach dokonuje się przemiana narodu żydowskiego w państwo żydowskie. Po odczytanie wiele tysięcy uszeregowanych żydów stanęło do rewji na największym w Sosnowcu boisku sportowym. Prasa codzienna doniosła, że członkowie rozwiązanej przez władze narodowo-socjalistycznej partii robotniczej, stojący w rozsypce, przyglądali się żydowskiej manifestacji. Rozumiecie rodacy co się musiało dziać w sercach polskich narodowych socjalistów, uznanych przez władze za szkodników, na widok żydowskiej rewji.

Żydzi a Niemcy. Dla oka — żydzi zwalczają całą politykę Hitlera, a więc i jego politykę zagraniczną, ale całym sercem, wszystkimi swoimi siłami żydzi pchają nas, Polaków, w objęcia, czytaj w paszczę niemiecką. Niewątpliwie pomiędzy

Niemcami a żydowskim sanhedrynem stanęła mniej lub więcej cicha ugoda: żydzi wprawdzie muszą z Niemiec iść precz, ale za to wy, Niemcy, oddajcie nam, żydom, Polskę na całkowite zagryzienie. Najlepszym do tego celem jest podstępnie zwabić Polaków na złe drogi w polityce zagranicznej. Przypomnijcie sobie czytelnicy fatalną rolę, jaką żydostwo odregrało w dalszej i bliższej naszej przeszłości. Zastanówcie się, do czego nas dzisiaj namawia prasa żydowska, drukowana, czy to po żydowsku, czy po polsku...

MYŚLOWICE. W ostatnią niedzielę miejscowa grupa Narodowo - Socjalistycznej Partii Miast i Wsi zwołała zebranie, na które przybyło około 100 osób. Referaty o idei przewodniej narodowo - socjalistycznej w Polsce przyjęto burzą oklasków.

HUMOR.

Szwagierka.

Berensztokowi umarła żona. Po czterech miesiącach ożenił się z jej siostrą.

Pewnego dnia Berensztok spotyka na ulicy swego znajomego:

— Coś ty taki smutny? Czy umarł co broń Boże jakiś krewny? — pyta znajomy.

Owszem. Moja szwagierka.

Zagra dobrze.

— Panie dyrektorze, dlaczego pan rolę Desdemony przydzielił takie dyletantce?

— Ona jest żoną artysty, który gra Otella. Przypuszczam więc, że scena uduszenia jej wypadnie naturalniej.

Rada.

— Wciąż mam wrażenie, że zakradł się ktoś pod moje łóżko. Czy niema na to środka?

— Owszem. Trzeba uciąć nogi łóżka.

Prawo wybranego narodu.

„Syn Noego (nieżyd), który ukradnie choćby szeląg, winien być skazany na śmierć, żyd jednak może zrobić krzywdę gojowi, bo tam, gdzie jest napisane: „Nie oszukujcie bliźniego”! (Leviticus, XIX, 11), nie jest napisane: „Nie oszukujcie goja”! (Sanhedrin, LVII, 1).

Należy sobie uświadzić, że traktat Sanhedrin poświęcony jest prawu karnemu, a tem samem ma moc obowiązującą prawa. Nic dziwnego, że oparte na takim autorytecie inne wersety talmudyczne jeszcze jawniej sankcjonują kradzież.

„Okradanie goja jest dozwolone” (Baba Meciga 111 b).

Właściwie nie może tu wogóle być mowy o kradzieży, bo kradzież to zagarnięcie cudzej własności, a

„Własność gojów jest rzeczą bez pana” (Choszen Hamiszpat, § 156, art. 5).

Rzecz zupełnie jasna, że zabieranie rzeczy niczyjej, kradzieżą nie jest. W ten sposób wykluczono bezwzględnie nazwanie kradzieży kradzieżą i uspokojono cudze sumienia.

„Używanie rzeczy, skradzionej gojowi, jest dozwolone” (Majmonides: Jad Chazaka, Hilchot Geneba, 1).

Niekaralne jest również namawianie do kradzieży.

„Jeśli żyd namówił żyda do kradzieży, nie odpowiada, albowiem polecenie uczynienia czegoś zakazanego nie ma znaczenia. Żyd może się usprawiedliwiać, że nie przypuszczał wcale, aby tamtem wysłuchał takiego polecenia” (Choszen Hamiszpat, § 348).

Jest to poprostu unikat, bo wszystkie prawodawstwa zapatrują się inaczej na takie spra-

wy. Bajeczne zaś poprostu jest podsuwanie oskarżonemu gotowego wykrętu i to gdzie? W kodeksie karnym! Jak świat długi i szeroki nie spotyka się czegoś podobnego.

Istnieją też przepisy omawiające podział łupów złodziejskich.

„Jeżeli jeden z żydowskich spółników ukradł coś lub zrabował, to musi się podzielić z drugim spółnikiem. Szkodę ponosi sam; jeśli jednak szkoda nastąpiła już po podziale, to ponoszą ją obaj. Tak samo przedstawia się sprawa, jeżeli jeden ze spółników kupił skradzione rzeczy” (Choszen Hamiszpat, § 176, art. 12).

Za jednym zamachem załatwiono się tu z kradzieżą i paserstwem. Na zasadzie tego zdania z Choszen Hamiszpatu musi się powziąć przekonanie, że każda spółka żydowska jest, a przynajmniej może być spółką złodziejską. Naturalnie praktyczny umysł żydowskich „uczonych” położył granice zbyt wybujałym pretensjom ewentualnych spółników:

„Jeżeli jeden żyd wynajmuje u drugiego żyda mieszkanie, a przyjdzie kulawy jeleń, albo przyleci młody gołąb, to obaj mają do niego prawo, ale jeśli jeden z nich kupi coś u złodzieja, rzecz prosta tanio, to należy tylko do niego”. (Choszen Hamiszpat, § 260, art. 4).

Zdaje mi się, że Choszen Hamiszpat to jedyny na świecie kodeks, pozwalający na kradzież. Naprawdę, we własnym interesie powinni żydzi spalić wszystkie Talmudy i Szulchan Aruchy. Może zmieniloby to ich psychikę, a tem samem usunęło kwestję żydowską. Narazie jednak kwestja ta jest palącą.

„Jak pojmować wyrażenie o rabunku? Gojowi jest zabronione kraść, rabować i brać niewolnice („nadobnej postaci” Deuteronomium, XXI, 11) i t.p. u goja albo u żyda, ale żydowi u goja nie jest zabronione” (Aboda Zara, VIII, 5).

Werset ten, jak widać, przyznaje żydom prawo do handlu żywym towarem, który też stanowi wyłączny monopol żydów.

Pan Graetz, historyk żydowski mówi w „Histoire de Juifs”, III. str. 346 dosłownie tak: „Talmud był sztandarem, który służył jako znak łączności dla żydów, rozproszonych po rozmaitych krajach, podtrzymywał jedność judaizmu”.

Winszuję takiego sztandaru, ale wcale go nie zazdroszczę...

ROZDZIAŁ VII.

PRAWO PRZYWŁASZCZENIA.

„Rzecz, którą zgubił nieżyd, znalazca nie tylko może zatrzymać, ale nawet zabronione jest (ją) oddawać, albowiem Pismo powiada: „Zgubiona rzecz twego brata” (Deuteronomium, XXII, 3); jeśli jednak znalazca odda nieżydowi dlatego, aby w ten sposób uczcić Imię Boże, by sławiono Izraela, iż ufają Bogu, jest chwalebne; gdyby zaś Imię Boga miało być przez to znieważone, że nieżyd myślałby, iż rzeczy nie zgubił, ale okradł go jakiś żyd, to oddać trzeba: w każdym razie trzeba starać się zabezpieczać rzeczy nieżyda przed złodziejami, jak (rzeczy) żyda, aby żyć z nimi w zgodzie”, (Choszen Hamiszpat, § 266, art. 1).

Łatwo pojąć, czemu zwykłe nie odzywa się my zgubionych rzeczy i czemu czasem — niesłychanie rzadko — żyd oddaje coś. I w jednym i w drugim wypadku jest w zgodzie swem prawem, tylko, że przywłaszczając sobie rzecz zgubioną, działa zgodnie ze swym interesem i bez wykrętów, a zwracając ją postępuje obłudnie, bynajmniej nie z powodu nieuczciwości. Zwrot może bowiem nastąpić tylko „aby żyć w zgodzie” z gojami. W innych wypadkach jest grzechem.

(c. d. n.) Goj.

„Naród, zniszczony materialnie i moralnie przez żydostwo, jak naród polski — ma naturalne prawo o brony. Z PUNKTU WIDZENIA KATOLICKIEJ ETYKI NIE MOŻNA ZWALCZAĆ DĄŻENIA POLAKÓW DO ZATAMOWANIA FALI ŻYDYZNENIA NASZYCH MIAST“.

KRONIKA krakowska

A JEDNAK.

Żydzi w Krakowskiej Izbie Przemysłowo-Handlowej! Dowiadujemy się, że akcja żydów krakowskich w kierunku uzyskania stanowiska wiceprezesa w krakowskiej Izbie Przem. - Handl. jest na... dobrej drodze. Już niedługo zdaje się, a w zarządzie polskiej instytucji zasiądzie żyd. Kandydaturze żyda na stanowisko wiceprezesa przeciwstawia się kupiectwo polskie, które wysuwa jako swego kandydata — znanego w sferach kupieckich p. Jakubowskiego. Wątpić jednak należy, czy sprawa przybierze taki obrót, gdyż jest jasne, że zmiana statutu, którą przedstawiono do zatwierdzenia min. przem. i handlu, miała na celu stworzenie możliwości uzyskania jednego z najważniejszych stanowisk właśnie dla żydów.

Zapytujemy, czy ci, którzy tak gorąco zabiegali o to, aby żydzi weszli do zarządu Izby Przem. Handl. są teraz zadowoleni? Czy cieszą się z tego, że spełnili swój „obowiązek“? Czy to jest walka o prawdziwy, chrześcijański i narodowy Kraków? Panowie pomyślcie nad tem coście zrobili!

Właśnie sprawa nie jest jeszcze zakończona, ale przesądzona: żydzi wejdą do polskiej instytucji, choć ich tam nie było.

A wejdą dlatego, że ktoś uląkł się ich gróźb i pośpieszył zmienić statut (!), aby tylko zadowolić żydów. Co my dla tych żydów nie robimy?

BEZCZELNOŚĆ ŻYDÓW i w Krakowie przybiera swe nowe formy. Od pewnego czasu obserwuję, że „nieznani sprawcy“ (napewno żydzi) „zdobią“ wszelkie afisze, a nieraz i kamienice w niektórych dzielnicach Krakowa napisami „Kupuj u żyda“. Przez jakiś czas najwięcej tych prowokujących napisów znajdowało się na afiszach Teatru Miejskiego (wydrukowanych nawiasem mówiąc w drukarni żydowskiej i reklamujących aż dwie firmy żydowskie!). Te prowokacje żydowskie mogą się kiedy źle skończyć; np. ktoś odpowie na nie czynem, inny nie pójdzie właśnie do teatru, albo do reklamowanych firm żydowskich, a tylko dlatego, że to wszystko żydowskie, albo u żydów zrobione. A więc panowie żydzi i wy, którzy ich popieracie — uwaga!

POŚREDNICTWO ŻYDOWSKIE zabija drobne kupiectwo, a niema ani jednej dziedziny życia, któreby od niego wolne było. Oto przykład pośrednictwa: krakowska reprezentacja Browaru Żywieckiego — Baster (żyd), gdy sprzedawała piwo

wprost u siebie pobierała piwo po 52 grosze, ale gdy na okoliczne wsi odłata pośrednictwo żydowi Immerglückowi (taki ma zawsze szczęście) cena podskoczyła z 52 na 56, albo 57 groszy. A więc detalista płaci drożej dlatego, że centrala uważała za stosowne kosztem jego nakarmić pośrednika. Czy tak być powinno?

JEDNO Z PISM ŻYDOWSKICH zamieszcza na ostatniej stronie swego numeru „firmy godne polecenia“ w Krakowie. W tym spisie figurują oczywiście same firmy żydowskie. Gdy pismo takie dostanie się do rąk nieusuwiadomionego, łatwo zrozumieć skutek.

PRZESTRZEGANIE GODZIN handlowych obowiązuje wszystkich tylko nie żydów. Ci handlują po 7 godzinie nieraz b. długo. Wypadki łamania przepisów są zjawiskiem stałym. Prawie wszystkie sklepy żydowskie i to nawet w śródmieściu są otwarte po godzinie siódmej. Już o Kazimierzu nie mówi się. Tam zakupów dokonywa się nawet w niedzielę i to zupełnie jawnie, do czego służą tylne drzwi.

Możeby tak odnowiednie czynniki wpłynęły na to, aby przestrzegano godziny handlowe, aby nie profanowano niedziel i świąt żydowskim handlem.

LEKTORAT JĘZYKA HEBRAJSKIEGO na Uniwers. Jagiellońskim prowadzi jeden z żydowskich hebraistów. Ostatecznie z tem można się

zgodzić, skoro nie było dotąd (?) na to stanowisko Polaka. Ale nie można się pogodzić z tem, aby lektorat był szkołą dla wszystkich żydów z Kazimierza. Wedle przepisów wstęp na wykłady mają tylko studenci zapisani w danym roku na uniwersytet. Tymczasem na lektorat hebrajski — jak nam donoszą ze sfer studentów — uczęszczają osoby pochodzenia żydowskiego, które z uniwersytetem nie mają nic wspólnego. Trudno jest oczywiście przeprowadzić ścisłą kontrolę, kto jest zapisany, a kto nie, gdyż przy wejściu do sal wykładowych nie przeprowadza się kontroli, a wykładowca niema obowiązku tem się zajmować. Te okoliczności nie upoważniają jednak „naszych wybranych“ do bezpłatnego uczęszczania na wykłady nawet języka hebrajskiego. Sprawa ta powinna powinna znaleźć jakieś rozwiązanie. Władze uniwersytetu muszą ograniczyć „zapał naukowy“ semitów z Krakowa przez obostrzenie i kontrolę przy wstępach na wykłady, aby nie było tego, że każdy, kto ma ochotę, mógł swobodnie, bez złożeń najmniejszej opłaty, uczęszczać na wykłady, za co studenci Polacy płacić muszą, choć konstytucyjnie nauka jest... bezpłatna.

Trzeba nareszcie przeprowadzić raz porządek, aby „nasi“ semici nie uważali za stosowne uczęszczać na wykłady, na które nie mają zezwolenia.

Kto ma uczyć żydów z ul. Emaus o barwach państwowych?

Utarło się u nas przysłowie: „wolno w Polsce, jak kto chce“. Przysłowie to, zdaje się, specjalnie podoba się żydom, bo stosują je w życiu nawet tam, gdzie naprawdę nie powinno być „wolno, jak kto chce“, mianowicie, tam, gdzie chodzi o znajomości i respektowanie barw państwowych.

Tu już nie można ani nie zmieniać ani nie można nie wiedzieć. Tu już żaden właściciel realności nie powinien dowolnie „uznawać“ za polską, flagę chińską, turecką czy czeską, jak to miało miejsce w czasie ostatnich manifestacji żałobnych, przy ul. Emaus Nr. 8, gdzie najspokojniej w świecie wywieszono na krzywym, sękatym patyku czerwono-białą flagę.

Abstrahując zupełnie od samego „pożal się Boże“ wyglądu tej flagi, brudnej, spłowiałej i jeszcze obstrzępionej, najwyżej zdradzającej były niegdyś kolor czerwony i biały, zaciekawia fakt wywieszenia tej

flagi raczej czeskiej, a jeszcze więcej zastanawia to, że dwukrotnie zwrócić uwagę właścicielowi uwagi, nie odniosło bodaj tego skutku, żeby odwrócić flagę przynajmniej kolorami. Jest to już albo, zupełnie niezrozumiały, złośliwy upór, albo po prostu kpiny, a z tego nie wolno kpić. Już sama flaga, jako taka, swoim stanem i wyglądem zewnę-

**ZAKŁAD SZKLARSKI
HELENY WĄTROBOWEJ**
Kraków, Jagiellońska 6a. Tel. 167-02
Wszelkie roboty szklarskie, oprawa obrazów, wyrób luster i akwarjów szkolnych.

Pamiętaj, że nagniotki nawet zastarzałe stracisz, smarując je pastą z apteki pod Koroną w Krakowie
RYNEK G. 22, cena pudełka 35 gr.
Na pluskwy plyn kosztuje 70 groszy
flaszeczka.

**ZAKŁAD RYMARSKO
GALANTERYJNY**
PIOTRA WOCHA
w Krakowie Długa 8
wykonuje wszelkie wyroby skórzone jak nessesery, walizy, teczki i t. p.
po cenach konkurencyjnych.

trznym przynosi właścicielom ciężki wstyd wobec państwa i wobec lokatorów, których zaiste jest w tym domu akurat tyle, co śledzi w becze. Ponoć sąsiedni 5-cio piętrowy dom o sześciu poziomach mieszkalnych, nie posiada tylu lokatorów, co ten jednopiętrowy, o czterech poziomach, kurnik.

Warto przy okazji przypomnieć właścicielom o wymogach higieny i bezpieczeństwa, do których należałoby też zaliczyć zamiatanie, mycie i co najważniejsze wietrzenie korytarzy i ustępów, oraz zabezpieczenie mocno niepewnych drewnianych, podpartych rurką schodów. Pewnie, że jedna służąca, skoro jest dozorczynią domu, służącą w mieszkaniach i jeszcze ponoć parobkiem w stajni, wszystkim nie może sprostać, ale na to jest chyba rada?

Przysłowie, które mówi, że wolno w Polsce jak kto chce, nie jest bynajmniej hasłem do „humanitarne-go“ stosunku względem służby i lokatorów, od których za smrodliwe i zakaraczone ubikacje łupi się niemiłosiernie skórę, ani też do wywieszania i to z okna na pokręconym jak żydowski paragraf kiju, brudnych, spłowiałych i obstrzępionych flag, a już gdy ktoś dwukrotnie piętnuje takie wybryki, nie wolno ośmieszać i zohydzać polskich barw. To jest nieobywatelskie wobec państwa, które wymaga nie więcej, niż może i powinno.

Miejmy nadzieję, że kompetentne władze zdołają odpowiednio wpłynąć na takich zbyt oszczędnych partrjotów.
A. S.

**CHEMICZNA
PRALNIA i FARBARNIA
A. SZAPKOWSKIEGO**

Centrala przy ul. Karmelickiej 18.
Filje: Mikołajska 5, Podzamcze 2, Mazowiecka 2, Długa 27, Senatorska 46. Czyszczenie chemiczne wykonujemy w 3-ch dniach oraz zaczyszczamy plamy napoczekaniu.

SPORT

Wyniki zawodów ligowych:
Cracovia — Ruch 0 : 0.

Pogoń (Lwów) zwyciężyła **Wisłę** (Kraków) w stosunku 3 : 1, która wystąpiła w osłabionym składzie.

L. K. S. pokonał **Wartę** (Poznań) 4 : 1, dzięki czemu wysunął się na pierwsze miejsce w tabeli.

Legja — Warszawianka 3 : 2.

W wyścigu kolarskim o mistrzostwo okręgu krakowskiego zwyciężył **Duda** (Garbarnia) przed **Wandorem** (Legja).

Co grają w kinach?

Apollo: „Świat idzie naprzód“.
Bagatela: „Twe usta kłama“ i re-wja: „Bagatela zaprasza“.
Słonko: „Weronika“ (Fr. Gaal).
Sztuka: „Złodziej serc“ (Frederic March).

Świt: „Szaleńcy“ (My pierwsza brygada).

Uciecha: „Poszukiwaczki złota“.
Wanda: „Kapitan Kordoran“ (Vlasta Burian).

Drukarnia Ludwika Gronusia i Ski

KRAKÓW ULICA STOLARSKA L 6. TELEFON NR. 110-18

Zaopatrzona w maszyny do składania systemu „Linotype“, najnowsze pośpieszne rotacyjne maszyny, wykonuje wszelkie roboty w zakresie drukarstwa wchodzące starannie i punktualnie.

Ceny nader przystępne

Ceny nader przystępne

Komunizm polski — to krzyk rozpacz, to nierozumne wierzenie. Polski socjalizm — to przywiązanie do dawnych, dziś już zbutwiałych sztandarów, które nie wytrzymały próby życia. Sanacja, chadecja i endecja to tchórzliwe spożywanie ochłapów wielko - kapitalistycznego stołu. Organizacją pracującą Polski może być tylko Narodowy Socjalizm.

Polityczny egzamin.

Czy nie się nie zmieniło i nie zmieni po maju 1935 r.? Są tacy, co twierdzą, że nie. A jednak... A jednak: pewnem jest, że przeżywamy chwile przełomowe. Naród polski staje jeszcze raz do dziejowego egzaminu. Egzaminatorów miewaliśmy nieraz bardzo surowych i wymagających. Świeżo jeszcze brzmią nam w uszach okrutne słowa: „Naród idjotów“... Tak okrutne, że nie chcemy przypuszczać, iżby się one do Polaków odnosiły. Z innego miejsca mówiono o „szmatach“, mówiono wprawdzie w ten sposób o pewnej tylko warstwie. A jeszcze ktoś prawił o megalomanji, czyli samodurystwie narodowym...

A jakaż jest rzeczywistość? Pierwszy fakt: Niemcy się zbroją, te Niemcy, które według obliczeń ekonomistów są gospodarczo 18 razy od nas mocniejsze. Przeciwko komu? Czy przeciw idei komunizmu? Czy przeciw dalekiej Ukrainie, czy bliższej Litwie? Czy też — dla zupełnie bliskiego, a bardzo pożądanego Pomorza, Śląska, Poznania, które „po drodze“, w drobnym konflikcie czysto „lokalnego“ charakteru, mają wrócić do niemieckiej ojczyzny?..

Robotnik i chłop — w bezrobociu, głodzie i nędzy: oto drugi fakt. A siedzi nasi ze wschodu i zachodu pracując całą parą. Praca sąsiada zachodniego ma taki urok i powab, że imponuje nawet trzeźwym Czechom. Czyż nie dlatego Czesi w ostatnich wyborach głosowali w okęgach granicznych na Niemców?

Poniższe uwagi dzisiaj, po maju 1935 r. nie mogą być przez nas niewypowiedziane, nie mogą — pod grozą politycznej śmierci.

I.

Warszawski dziennik „Kurjer Poranny“, mający całą torbę też dla „szarego człowieka“, po polsku piszący, lecz djabli wiedzą po jakimu myślący jakaś niby „lewicowa sanacja“ dnia 11 maja napisał artykuł p.t. „Groźne ostrzeżenie pod adresem spekulantów zagranicznych“. Było tam sporo rzeczy słusznych. Ale wkrótce potem, bo już 25 maja tenże „Kurjer“ zaczął przeproszać zagranicznych spekulantów. Zaczął wywodzić, że „pochodzenie kapitału zakładowego“ nie odgrywa żadnej roli, czyli, że przekreślił swoje wywody poprzednie. W te pędy po „Kurjerze Porannym“ przybiegł osławiony „Robotnik“, owa ambasada żydostwa wśród umęczonych polskich robotników, owa jaskinia fałszu, mająca na zawołanie całą gębę wyświechtanych i pustych frazesów. Oba te pisma szybko zrozumiały, że stanowią nieodłączne ogniwa dzisiejszego zbrodniczego i głupiego systemu gospodarczego. Kredyty zagraniczne, bogate żydy, „Kurjery Poranne“ i „Robotniki“ — każdy ma swoją rolę. Ruszcie jedno ogniwo, wszystko runie. Teoretycy „kredytów zagranicznych“ sanator Matuszewski i endek Rybarski nicby nie poradzi ze swoją „nauką“ (z przed 30 lat!), gdyby nie mieli tamtych strażników w Serenie. **Dzisiejsza postać zwyrodniałego kapitalizmu**, opartego o zagraniczny banknot i o zagranicznego oszusta, musi copędziej być zastąpiona przez system zdrowego sensu gospodarczego i polskiej racji stanu. Polska musi przecież nauczyć

nauczyć się od Stalina, Hitlera, Mussoliniego i Rosevelta. Polska musi rozstrzygnąć samodzielnie kwestję swojego bezrobocia, swojej przymusowej bezczynności co najmniej 50% zdrowych i w pełni sił będących Polaków. Żadnych półśrodków! Sto czy dwieście milionów pożyczki inwestycyjnej, z których połowę „legalnie“ skradną zagraniczni aferzyści, w horrendalnych cenach za węgiel, stal, naftę i cukier, to przecież nie jest rozstrzygnięcie. Przecież polski narodowy socjalizm już coś niecoś się zakorzenił. Przecież polski narodowy socjalizm wskazał drogę, jak realizować pomysły Karczewskich, Filipowiczów, Ostrowskich, Doboszyńskich, — pomysły w zasadzie dobre, ale w szczegółach fantastyczne, a przede wszystkim pozbawione rumieńców i dynamiki życia.

II.

Świeżo cała Polska wstrząśnięta została wieściami o kradzieżach kolejowych, dokonywanych przez szajkę złodziei na czele z b. naczelnikiem dystansu Hermanem, „gospodarującym“ w węzle kolejowym łowickim. Złodzieje siedzą w kryminale. Ale nic nie słyhać o tych, którzy przez niedbalstwo służbowe dopuścili do takiego skandalicznego rozkradania dobra publicznego. Kolejowe władze zwierzchnie, wywiadowcy urzędów śledczych, urzędnicy skarbowi, na których oczach pracownik kolejowy, zarabiający 200 zł. i mający na utrzymaniu rodzinę, kupował kamienie, budował luksusowe wille... Tym, którzy na to wszystko byli ślepi — nie?! A znów dwa lata temu Żyrardów. Przecież to był rozbój na otwartej drodze. I tam też było dużo „ślepych“, pomimo, że zropaczony pracownik Zakładów Żyrardowskich Blachowski palnął w łeb dyrektorowi Koehlerowi na kilkanaście miesięcy przedtem, — pomimo, że ten strzał powinien był obudzić najbardziej uśpione sumienia.

Stosunek urzędnika do urzędu powinien być inny. Polskę nie stać na galicyjskie „odrabianie kawalków“ lub „wygotowywanie pisma“, na czekanie, aż „strona wdroży skargę“.

III.

Kiedy inne ugrupowanie się kompromituje, partja mała, partja małych ludzi i małych interesów, doznaje wielkiej radości. „Im gorzej u

sąsiada, tem lepiej dla mnie, tem prędzej tamtego licha weźmie“. My zajmujemy inne stanowisko. My pragniemy, ażeby ci wszyscy, którzy w Polsce mają cokolwiek do powiedzenia, reprezentowani byli przez jednostki wybitne. My się poprostu wstydzimy, jeżeli okragie zero, choćby działało pod innym znakiem nabrało w Polsce znaczenia. I dlatego dowiedzieliśmy się z prawdziwą satysfakcją, że w życiu politycznym państwa zaczynają odgrywać rolę byli premierzy, czyli ludzie cokolwiek bądź o zdolnościach niepoślednich. Pierwszorzędnej doniosłości kwestją dla Polski w chwili dzisiejszej jest pozbycie się miernot, a wyszukanie najtęższych głów i najtęższych charakterów. Niewątpliwie myśl o wysunięciu najdzielniejszych ludzi na front życia politycznego była ideą ostatnią zmarłego Marszałka Piłsudskiego. Tej zdrowej myśli nie dane było słabnącym siłom zrealizować. Wynaturzyła się w ową „elitę“, której społeczeństwo już poważnie nie traktowało. Ubocznie dodajmy, że zapewne w naradach b.

premierów nie uczestniczył prof. Kozłowski, ponieważ wiemy z gazet, że zaraz po nagłym jego ustąpieniu z Polski wyjechał, a nie słyszeliśmy, ażeby powrócił.

Na uwagi powyższe można zareagować dwojako: można się obrazić i można je rozważyć. Można się obrazić, dać odczuć, można nawet zabronić przemawiania do rodaków. Wszystko narazie można. I my jesteśmy gotowi na wszystko. Ale można również starać się zrozumieć. Można, będąc na górze, zdać sobie sprawę, że jest dół, że mundury policyjne nie zasłaniają społeczeństwa.

Egzamin zdajemy wszyscy. Od dzisiejszego egzaminu zależą losy Polski w najbliższym okresie. Ale przy tej sposobności rozstrzyga się i sprawa całkiem błaha, przemijająca. Postawmy ją krótko i otwarcie: chodzi o to, czy pewnej grupie będzie się nadal nadawało pogardliwe, ironiczne, wrogie miano „sanacja“, czy też grupa ta zostanie podniesiona do rangi poważnego obozu prorządowego. Do obozu, który rozumie swoją odpowiedzialność wobec narodu polskiego i wobec historii polskiej.

CUKIERNIA - WYTWÓRNA STANISŁAW JASKÓLSKI

SOSNOWIEC, ul. Piłsudskiego 42

Telefon 12-88.

Telefon 12-88.

Poleca znane z dobroci biszkopty, sucharki, herbatniki, wyborowe ciasta w wielkim wyborze.

Ceny przystępne.

Ceny przystępne.

Dla odsprzedawców rabat.

W KILKU WIERSZACH.

Dwa tysiące pięćset ochotników zgłosiło się jednego dnia w Anglii na pierwszy apel rządu, po zdemaskowaniu zbrojeń niemieckich. Oto odpowiedź godna wielkiego narodu. Oto dowód, że rozum polityczny potrafi bez środków przymusu osiągnąć swoje cele.

Aeroklub warszawski. Zarząd tej instytucji został w ostatnim czasie odnowiony. Ustąpili wszyscy dotychczasowi członkowie z wyjątkiem 3 wojskowych. Ponaćto mówią o wprowadzeniu w centrali i oddziałach aeroklubu jednolitego, raczej wojskowego kierownictwa. Z najwyższą satysfakcją notujemy tę pogłoskę. Radykalnie usposobieni nacjonaliści w armji polskiej, wolnej od wpływów partyjnych, widzą oparcie dla nowych dróg Polski.

Jak Niemcy obchodzą swoje uroczystości. Na imieniny Hitlera pewne poważne ugrupowanie niemieckie podarowało swojemu wodzowi eskadrę samolotów myśliwskich. Sposób uczczenia jednostki jest tu znamienny: widać w nim myśl! Przecież nawet uczucia, wyrażane przez społeczeństwo, powinny się wyrażać w formie, mającej jakiś sens.

— OIOIO —

Chrześcijańska Hurtownia
MARJANA OLSZEWSKIEGO
Dąbrowa Górnicza, ul. Okrzei 1

p o l e c a :

Towary spożywcze i kolonjalne, słodycze w wielkim wyborze, oraz ocet, oliwe i soki własnej rozlewni.
Ceny najniższe!

Srebrzenie nakrycia stołowego. Niklowanie wszelkich przedmiotów na miedź.

Lakierowanie rowerów na gorąco w różnych kolorach — wykonuje z gwarancją, solidnie i tanio

K. BARAN

Sosnowiec,

Mościckiego 12, sklep fabryczny —
Modrzejowska 39, telefon 7-82. — —

HURTOWNIA

CHRZEŚCIJAŃSKIEGO TOWARZYSTWA DOBROCZYNNOŚCI

SOSNOWIEC, ul. 3-go Maja Nr. 20

Tel. 6-60.

poleca

— — — tytonie, cukier, artykuły spożywcze i sodę. — — —

Ceny niskie, fachowa obsługa, dostawa towarów do sklepów,

— | — wykonanie zleceń na telefoniczne zamówienia. — | —

PRACOWNIA OBUWIA Stanisława WOJSY

Sosnowiec, Piłsudskiego 74.

posiada stale na składzie obuwie dziecięce i średniaki, oraz wykonuje wszelkie prace, wchodzące w zakres szewstwa. Robota solidna. Ceny niskie